

1. Znowelizowana ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wprowadza obowiązek segregacji odpadów dla wszystkich. Zatem także przedsiębiorcy - właściele nieruchomości niezamieszkałych na których wytwarzane są odpady zobowiązani są do niej - **odpady komunalne** wytwarzane w wyniku bytności pracowników (np. butelki po wodzie, chusteczki higieniczne, ogryzki, skórki od banana). Obowiązki właścicieli nieruchomości niezamieszkałych nie objętych systemem:

- a. wyposażenie nieruchomości w pojemniki oraz utrzymanie pojemników oraz miejsc gromadzenia odpadów w należytym stanie technicznym, sanitarnym i porządkowym,
- b. **zawarcie umowy na odbiór odpadów (zmieszanych i segregowanych) z przedsiębiorcą posiadającym wpis do RDR,**
- c. **segregacja odpadów na pięć podstawowych frakcji odpadów: papier, szkło, tworzywa sztuczne, bioodpady (w podziale na odpady zielone i odpady kuchenne) oraz odpady zmieszane,**
- d. w przypadku kontroli posiadanie umowy oraz dowodów uiszczania opłat za usługę odbioru odpadów.

Właściciel nieruchomości niezamieszkałej zobowiązany jest nadal przestrzegać zasad określonych w Regulaminie utrzymania czystości i porządku oraz ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2010) w zakresie postępowania z odpadami komunalnymi powstającymi na terenie jego nieruchomości.

2. W art 3 omawianej ustawy - ust 16 pkt 3 czytamy: **Gminy prowadzą, w formie umożliwiającej przekazywanie informacji w postaci elektronicznej, ewidencje:** zbiorników bezodpływowych w celu kontroli częstotliwości ich opróżniania oraz w celu opracowania planu rozwoju sieci kanalizacyjnej;
 - a. przydomowych oczyszczalni ścieków w celu częstotliwości i sposobu pozbywania się komunalnych osadów ściekowych oraz w celu opracowania planu rozwoju sieci kanalizacyjnej;
 - b. umów zawartych na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w celu kontroli wykonywania przez właścicieli nieruchomości i przedsiębiorców obowiązków wynikających z ustawy.
3. Art 6 ust 1 - czytamy m.in: "Właściciele nieruchomości, którzy nie są obowiązani do ponoszenia opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi na rzecz gminy, wykonując obowiązek określony w art. 5 ust. 1 pkt 3b **są obowiązani do udokumentowania w formie umowy korzystania z usług wykonywanych** przez:
 - a. gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorcę odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, wpisanego do rejestru działalności regulowanej o której mowa w art. 9b ust 2

przez okazanie takich umów i dowodów uiszczania opłat za te usługi."

I dalej w ust. 5a tego samego artykułu: "Wójt, burmistrz lub prezydent miasta kontroluje posiadanie umów, o których mowa w ust. 1 i dowodów uiszczania opłat za

usługi, o których mowa w ust. 1, lub w inny sposób udokumentowania wykonania obowiązków, o których mowa w przytoczonym wyżej ustępie.”

4. Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nakłada na samorząd obowiązek prowadzenia ewidencji umów na odbiór odpadów z nieruchomości niezamieszkałych nie objętych systemem **dopuszcza jednocześnie w art 6 ust 1a możliwość określenia przez radę gminy w drodze uchwały**, w zależności od lokalnych warunków, **inne sposoby udokumentowania** wykonania obowiązków związanych pozbywaniem się zebranych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych (Art 5 ust 1 pkt 3b).

Właściciel ma obowiązek zawierać umowę z odpowiednim podmiotem, który jest upoważniony do odbioru odpadów komunalnych, zapłacić za usługę i udokumentować wykonanie obowiązku przez okazania takiej umowy.

Można określić w drodze uchwały, w jaki sposób i z jaką częstotliwością będzie się kontrolować, czy mieszkańcy opłacają wywóz śmieci i czy mają umowy. Pamiętajmy, że to my ustalamy formę w jakiej przeprowadzamy kontrolę. Możemy oczywiście wezwać pisemnie z określeniem terminu od dostarczenia takiego wezwania do przedstawienia stosownych dokumentów świadczących o ponoszeniu opłat z tytułu odbioru odpadów.

5. O zawarciu umowy na odbiór odpadów komunalnych właściciel nieruchomości niezamieszkałej ma obowiązek poinformować gminę. Informacja powinna zawierać:
 - a. imię i nazwisko właściciela nieruchomości/nazwę firmy/nazwę instytucji;
 - b. adres nieruchomości, na której powstają odpady komunalne;
 - c. adres siedziby;
 - d. nazwę firmy odbierającej odpady komunalne;
 - e. okres obowiązywania umowy.

Skan/kopia takiej umowy może zostać dostarczony do urzędu i stanowić załącznik omawianego rejestru.

Warto pamiętać, że brak aktualnych umów skutkuje:

- wszczęciem postępowania nakazującego wykonanie tego obowiązku decyzją administracyjną na podstawie art. 5 ust.7
- nałożeniem kary grzywny na podstawie art. 10 ust. 2

6. Nowelizacja ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach z 19 lipca 2019 roku wprowadziła do ustawy dwa nowe przepisy sankcyjne. Zgodnie z pierwszym z nich kto wbrew obowiązkowi określonymu w art. 6m ust. 1 i 2 ustawy nie składa deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi podlega karze grzywny (art. 10 ust. 2b). Tej samej karze podlega ten kto wbrew złożonej informacji, o której mowa w art. 6m ust. 1b pkt 7 ustawy (informacje dotyczące posiadania kompostownika przydomowego i kompostowania w nim bioodpadów stanowiących odpady komunalne), nie posiada kompostownika przydomowego lub nie kompostuje w nim bioodpadów stanowiących odpady komunalne (art. 10 ust. 2c).

Pomimo obowiązywania tych przepisów od ponad 10 miesięcy ich rzeczywiste znaczenie pozostało niewielkie. Wynikało to w znacznej mierze z braku możliwości ich stosowania przez strażników straży gminnych. Zgodnie bowiem z art. 95 § 4 ustawy Kodeks postępowania w sprawach wykroczeń jeżeli uprawnienie dla funkcjonariuszy określonego organu (w tym strażnika straży gminnej) do nakładania grzywien wynika z innej ustawy, a ustawa ta nie określa wykroczeń, do których stosuje się postępowanie mandatowe (z czym mamy do czynienia w przypadku ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach), zakres wykroczeń, za które można nałożyć grzywnę w drodze mandatu karnego, określa, w drodze rozporządzenia, właściwy minister, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, mając na względzie konieczność zapewnienia szybkiej reakcji na fakt popełnienia wykroczenia, a także potrzebę należytej ochrony dóbr szczególnie narażonych na naruszenia ze strony sprawców wykroczeń. Rozporządzenie to określa jednocześnie warunki i sposób wydawania upoważnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego. Na podstawie tego przepisu zostało wydane rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie wykroczeń, za które strażnicy straży gminnych są uprawnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego. Przewiduje ono obecnie, że strażnicy są uprawnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w art. 10 ust. 1-2a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Wraz z otrzymaniem nowych uprawnień funkcjonariusze straży miejskiej będą egzekwować między innymi obowiązek złożenia do Urzędu Miasta i Gminy tzw. „deklaracji śmieciowej” o wysokości opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Ponadto strażnicy miejscy będą sprawdzać wyposażenie posesji w przydomowy kompostownik. Każdy właściciel nieruchomości, który złoży w deklaracji, iż wyposażył nieruchomość w kompostownik przydomowy ma obowiązek kompostowania w nim bioodpadów stanowiących odpady komunalne.

Niewykonanie powyższych obowiązków stanowi wykroczenie określone w art. 10 ust. 2b oraz 2c Ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Również z dniem 10 września 2020 roku na podstawie otrzymanych uprawnień wynikających z art. 171 Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach strażnicy miejscy będą kontrolować sposób prowadzenia gospodarki odpadami. Kto prowadzi gospodarkę odpadami ma obowiązek zapewnić ochronę życia i zdrowia ludzi oraz środowiska, w szczególności gospodarka odpadami nie może:

- a. powodować zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin lub zwierząt,
- b. powodować uciążliwości przez hałas i zapach,
- c. wywoływać niekorzystnych skutków dla terenów wiejskich lub miejsc o szczególnym znaczeniu, w tym kulturowym i przyrodniczym.

Ten, kto nie wykonuje wyżej opisanych obowiązków podlega ukaraniu mandatem karnym do 500 zł lub skierowaniem wniosku o ukaranie do Sądu. W przypadku braku

straży gminnej mamy obowiązek zgłoszenia tego na Policję.

7. Do kontroli przestrzegania i stosowania przepisów ustawy (uprawnienie wójta, burmistrza lub prezydenta) odnosi się art. 9u. Do przeprowadzenia czynności kontroli stosuje się przepisy art. 379 i art. 380 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001.r. Prawo ochrony środowiska (DZ.U. z 2019 r. poz. 1396, z późn. zm.)

W art 379 czytamy m.in. : “Kontrolujący, wykonując kontrolę, jest uprawniony do:

- a. wstępu wraz z rzeczoznawcami i niezbędnym sprzętem przez całą dobę na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, na których prowadzona jest działalność gospodarcza, a w godzinach od 6 do 22 – na pozostały teren;
- b. przeprowadzania badań lub wykonywania innych niezbędnych czynności kontrolnych;
- c. żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego;
- d. żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z problematyką kontroli.”

Art 380 dotyczy protokołu z przeprowadzanych czynności kontrolnych:

“1. Z czynności kontrolnych kontrolujący sporządza protokół, którego jeden egzemplarz doręcza kierownikowi kontrolowanego podmiotu lub kontrolowanej osobie fizycznej.

2. Protokół podpisują kontrolujący oraz kierownik kontrolowanego podmiotu lub kontrolowana osoba fizyczna, którzy mogą wnieść do protokołu zastrzeżenia i uwagi wraz z uzasadnieniem.

3. W razie odmowy podpisania protokołu przez kierownika kontrolowanego podmiotu lub kontrolowaną osobę fizyczną kontrolujący umieszcza o tym wzmiankę w protokole, a odmawiający podpisu może, w terminie 7 dni, przedstawić swoje stanowisko na piśmie wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta, staroście lub marszałkowi województwa. “

8. W przypadku utrudniania przeprowadzenia czynności kontrolnych zastosowanie ma art 9v: “Wójt, burmistrz lub prezydent miasta może wystąpić z wnioskiem do właściwego miejscowego komendanta Policji o pomoc, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia czynności kontrolnych”

Komendant Policji jest zatem zobowiązany do udzielenia takiej pomocy

9. W stosunku do podmiotów odbierających odpady komunalne od właścicieli nieruchomości wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany prowadzić kontrolę co najmniej raz na dwa lata - odnosi się wprost art 9u ust. 1a. Liczymy termin od dnia wejścia w życie ustawy.
10. Minimalna ustawowa częstotliwość odbierania odpadów komunalnych z terenu nieruchomości na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady

komunalne (w tym z nieruchomości na których znajdują się domki letniskowe) obejmuje wyłącznie odbieranie niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz bioodpadów stanowiących odpady komunalne, w okresie od kwietnia do października. Nie powinna być ona rzadsza niż raz na 2 tygodnie. Częstotliwość ta nie wynika bezpośrednio z art. 6r ust. 3b ustawy z 13.9.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 2010 ze zm.), lecz pośrednio z przepisu art. 6m ust. 1aa. Częstotliwość ta nie może być rzadsza od określonej w uchwale podejmowanej na podstawie 6r ust. 3, a w przypadku jej nieokreślenia w uchwale – nie może być rzadsza niż raz na 2 tygodnie (jak w przypadku nieruchomości zamieszkałych w typie budynków mieszkalnych jednorodzinnych). Ustalając częstotliwość odbioru odpadów komunalnych z terenów nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy (w tym z domków letniskowych) gmina może ją różnicować, jednak swoboda w tym względzie jest ograniczona zastrzeżeniem, że w okresie od kwietnia do października częstotliwość odbierania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz bioodpadów stanowiących odpady komunalne nie może być rzadsza niż raz na 2 tygodnie.

Częstotliwość i sposób pozbywania się odpadów komunalnych z terenu nieruchomości jest obligatoryjnym elementem zasad utrzymania czystości i porządku, określanym w regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy (art. 4 ust. 2 pkt). Zasady określone w regulaminie dotyczą wszystkich nieruchomości, na terenie których powstają odpady komunalne – bez względu na fakt, czy zostały objęte systemem gospodarowania odpadami komunalnymi zorganizowanym przez gminę.

11. Kompostowanie - gminy mogą (nie muszą) w regulaminie utrzymania porządku i czystości w gminach określić wymagania dotyczące kompostowania i zwolnić właścicieli mających kompostowniki z posiadania brązowego pojemnika lub worka. Ważne - zwolnienie to dotyczy jedynie nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinymi.

Warto także pamiętać, że rada gminy, w drodze uchwały, dokonuje powyższego zwolnienia proporcjonalnie do zmniejszenia kosztów gospodarowania odpadami komunalnymi z gospodarstw domowych (zatem wskazane jest przeprowadzenie stosownej analizy).

Gmina może nie zapewnić przyjmowania bioodpadów przez punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, jeżeli w zamian za opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi w całości zapewnia odbierania tych odpadów z miejsc ich wytwarzania.

Reasumując - jeśli dokonamy stosownych zapisów w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminach mieszkańcy deklarując posiadanie kompostownika i kompostowanie nie będzie mógł wystawiać “nadwyżek” bioodpadów przed

nieruchomość czy oddać je na PSZOK.

12. Zgodnie z ustawą o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, to rada gminy określa górne stawki opłat dla właścicieli domków letniskowych czy działek rekreacyjno-wypoczynkowych. Każda gmina z osobna podejmuje w tej sprawie uchwałę, a właściciele nieruchomości za wywóz śmieci płacą raz w roku. Ustawa stanowi, że gmina może, ale nie musi, objąć gminnym systemem gospodarki odpadami nieruchomości niezamieszkałe, na których powstają odpady komunalne. Domki letniskowe są specyficznym rodzajem nieruchomości niezamieszkałych, dla których opłata za gospodarowanie odpadami ma charakter rocznego ryczału.

Oznacza to, że właściciel nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno- wypoczynkowe ma obowiązek ponoszenia opłaty ryczałtowej rocznej, bez względu na to, ile produkuje odpadów, i ile miesięcy w roku korzysta z takiej nieruchomości. Jeżeli gmina w formie aktu prawa miejscowego ustali, że włącza takie nieruchomości do systemu, to ich właściciele nie mają wyboru - muszą ponosić roczną ryczałtową opłatę, a gmina ma obowiązek odbierać i zagospodarować odpady komunalne zgodnie z podjętymi przez radę gminy uchwałami. Obowiązek złożenia deklaracji i ponoszenia opłaty przez właściciela domku letniskowego powstaje z mocy prawa miejscowego. Jeżeli zobowiązany właściciel nieruchomości nie składa deklaracji, wójt (burmistrz, prezydent) jako organ podatkowy wzywa go do złożenia deklaracji. Za nieskładanie deklaracji pomimo takiego obowiązku grozi kara grzywny.

13. Orzecznictwo sądów administracyjnych wskazuje jasno, że za śmieci zapłacimy w każdej sytuacji. Nawet, gdy odpadów nie wytwarzamy lub pozbywamy się ich na własną rękę. Dzieje się tak, ponieważ należność ta ma charakter publicznoprawny, a nie opłaty za zrealizowaną usługę.

Właścicielom nieruchomości, nawet tych, które nie są zamieszkałe, ciężko uniknąć obowiązku płacenia opłat za zagospodarowanie odpadami. W świetle orzecznictwa sądów administracyjnych płaci każdy, zgodnie ze stawkami ustalonymi przez gminę. Obowiązek uiszczenia opłaty jest na tyle uciążliwy, że ponoszą go nawet osoby, które pozbywają się odpadów na własną rękę albo w ogóle ich nie produkują.

Obowiązek ponoszenia opłaty był zarzewiem konfliktu władz samorządowych z dzierżycielem domku kempingowego, który spędzał w nim dziesięć dni w roku. Zobowiązany do uiszczenia 260 zł podkreślał, że niewykorzystane produkty spożywcze i opakowania zabiera ze sobą do domu w mieście, ponieważ obawia się zwabienia gryzoni i owadów do domku w czasie swojej nieobecności. Sprawą zajął się sąd administracyjny, który stwierdził, że rada gminy była upoważniona do ustalenia ryczałtowej, rocznej opłaty od nieruchomości wykorzystywanych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe jedynie przez część roku.

WSA podkreślił, że opłata ta powstaje z mocy samego prawa, jest oderwana od faktycznej ilości wytwarzanych odpadów i ma publicznoprawny charakter. Natomiast obowiązek jej uiszczenia jest związany z samym posiadaniem nieruchomości, a nie z faktem powstawania odpadów, czy ich odbieraniem. Na potrzeby ustalenia jej wysokości nie ma też znaczenia czas wykorzystania nieruchomości w roku kalendarzowym (wyrok WSA w Olsztynie z dnia 19 kwietnia 2018 r., sygn. akt I SA/Ol 113/18).

- W przypadku opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi właściciele nieruchomości otrzymują możliwość pozbycia się odpadów komunalnych. Opłata ta nie jest związana z rzeczywistą ilością odebranych odpadów – podkreśla Maciej Kielbus, partner w Dr Krystian Ziemiński & Partners Kancelaria Prawna. - Było to jedno z kluczowych założeń reformy gospodarki odpadami komunalnymi zapoczątkowanej w 2011 roku, opłata miała być oderwana od rzeczywistej ilości odpadów. Dzięki temu właściciele nieruchomości stracili ekonomiczną zachętę do nielegalnego pozbywania się odpadów co pozwalało na obniżenie uiszczanych wówczas opłat - dodaje.

Z kolei z wyroku WSA w Łodzi z marca 2018 r. (sygn. akt I SA/Łd 50/18) wynika, że właściciele nieruchomości muszą składać deklaracje o wysokości opłaty i ją ponosić, nawet jak sami je segregują i sprzedają. Jeżeli tego nie zrobią, to wójt wyda decyzję, w której określi, ile mają zapłacić. Sądy wskazują, że z ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, wynika, że nie jest to opłata za usługę, ale danina publiczna. Oznacza to, że ma ona charakter obowiązkowy, a mieszkaniec gminy nie jest zwolniony od jej płacenia nawet wtedy, gdy samorząd niewłaściwie organizuje odbiór odpadów. W podobnym tonie wypowiedział się Białostocki sąd administracyjny w wyroku z maja 2019 r. (sygn. akt I SA/Bk 112/19), która wskazał, że z obowiązku ponoszenia opłaty nie zwalnia fakt, że odpady segregowane były gromadzone w piwnicy, a zielone w kręgach umieszczonych na terenie posesji, zmieszane zaś wywożone do innej gminy.

- Opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi nie jest podatkiem, lecz opłatą publicznoprawną. Podstawowa różnica między podatkiem a opłatą polega na ekwiwalentności opłaty – wskazuje Maciej Kielbus, partner w Dr Krystian Ziemiński & Partners Kancelaria Prawna. - W zamian za opłatę dostają określoną usługę publiczną w zamian. Nie jest przy tym wymagana pełna ekwiwalentność. Innymi słowy wysokość opłaty nie musi się równać wartości konkretnej usługi na rzecz podmiotu zobowiązanego do uiszczenia opłaty – dodaje.

Sądy administracyjne wskazują, że za odpady płaci ten, kto je wytwarza, czyli nie zawsze jest to właściciel nieruchomości. Z taką sprawą do czynienia miał WSA w Poznaniu (sygn. akt I SA/Po 510/18). Burmistrz określił z urzędu wysokość opłaty za zagospodarowanie odpadów. Adresatem decyzji był właściciel nieruchomości, który bronił się, że budynek jest podzielony na lokale, które są wynajmowane. Dlatego to

ich najemcy powinni zostać obciążeni obowiązkiem ponoszenia opłaty. Sprawa trafiła do sądu, który przyznał rację właścicielowi.

WSA uznał, że nie ulega wątpliwości, że jeżeli właściciel nieruchomości nie zamieszkuje nieruchomości i udostępnia ją w całości lub w części innemu podmiotowi na podstawie umowy najmu, to można uznać, że dwa podmioty są objęte definicją właściciela z ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Dlatego w sytuacji tej należy uznać, że zobowiązanym do ponoszenia opłaty jest podmiot faktycznie władający nieruchomością.

Sprawa wygląda inaczej, jeżeli właścicielem nieruchomości jest spółdzielnia, która wynajmuje lokale użytkowe niestanowiące odrębnego od gruntu przedmiotu własności. Taką sprawę rozpoznawał WSA w Łodzi (sygn. akt I SA/Łd 590/18). Sąd wskazał wówczas, że podmiotem zobowiązanym do złożenia deklaracji jest spółdzielnia, a nie najemcy lokali. W kontekście spółdzielni warto też zwrócić uwagę na wyrok WSA w Bydgoszczy (sygn. akt I SA/Bd 633/18), w którym uznano, że w interesie spółdzielni leży zabezpieczenie pojemników przed wrzucaniem do nich odpadów z innych nieruchomości. Jeżeli zignorowała ten fakt, to musi zapłacić za ich zagospodarowanie.

14. Niedopuszczalne jest mieszanie odpadów komunalnych z gospodarstwa domowego z odpadami powstającymi w wyniku prowadzonej działalności gospodarczej.

Prowadzenie działalności gospodarczej w części mieszkalnej nie zwalnia przedsiębiorcy z obowiązku podpisania umowy na wywóz odpadów komunalnych wytworzonych w części prowadzenia tej działalności z przedsiębiorcą posiadającym aktualny wpis do rejestru działalności regulowanej w zakresie odbierania odpadów komunalnych.

Także przedsiębiorcę odbierającego odpady z nieruchomości obowiązuje zakaz mieszania odpadów. Jeśli się do niego nie stosuje i miesza selektywnie zebrane odpady komunalne ze zmieszanyimi odpadami komunalnymi lub selektywnie zebrane odpady różnych rodzajów ze sobą – podlega karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 50 000 zł (Art. 9x ust 1 pkt 2).

Należy ten fakt oczywiście w sposób należyty udokumentować - im większą staranność dołożymy do zebrania materiału dowodowego tym mniejsza szansa na uniknięcie kary dla przedsiębiorcy. Zatem zgłoszenie dokonane np. drogą mailową powinno być poparte dokumentacją fotograficzną, podpisanym oświadczeniem zgłaszającego itp.

15. Opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi dochód gminy - są gromadzone na wyodrębnionym rachunku bankowym i nie mogą być wykorzystane

na cele niezwiązane z pokrywaniem kosztów funkcjonowania systemu gospodarki odpadami komunalnymi - zgodnie z art. 6r ust. 1, 1aa oraz 1ab. W ustępie 2 tego artykułu mamy wymienione koszty jakie mogą być pokrywane z tych środków - wśród nich pkt 4: "edukacja ekologiczna w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami komunalnymi".